

Το πορτρέτο της Πηνελόπης Γκάντι.

Δημήτρης Γ. Χρηστάκης

Ηράκλειο 19 Ιούνη 2012

Η Πηνελόπη Γκάντι είναι μετανάστρια. Ο πατέρας της μαθηματικός από το Παντζάμπ. Η μάνα της Γερμανίδα. Γεννήθηκε στην Αμερική, στο Κολοράντο. Ήρθε στην Ελλάδα με τον Έλληνα φίλο της το Γιάννη. Είχε ακούσει από τον πατέρα της για την Ελλάδα, ήξερε την ιστορία της πατρίδας του πατέρα της και γνώριζε για τη ζωή του παππού της, αλεξιπτωτιστή της Βέρμαχτ που θάφτηκε στο Μάλεμε στην Κρήτη το 1941.

Η μάνα του Γιάννη είναι Ελληνίδα. Στο σπίτι της είναι στημένος ένας αργαλειός, ηλικίας τριών γενεών. Πάνω στον αργαλειό τα σημάδια του τελευταίου αιώνα της ιστορίας της Κρήτης.

Σ' αυτό τον αργαλειό εκάθισε η Πηνελόπη κι άπλωσε άπραγα τα χέρια της στην μισοϋφασμένη κουβέρτα. Η σαΐτα αφημένη στα τεντωμένα όργανα με σκόνη και χνούδι από μαλί.

Τότε η **Μαρία**, η μάνα του Γιάννη είπε:

- *Έτσι τον άφησε τον αργαλειό η μάνα μου λίγο πριν πεθάνει. Πάνε χρόνια οκτώ από τότε.*
- *Ξέρετε να υφαινείτε;* Ρώτησε η Πηνελόπη.
- *Και βέβαια ξέρω! Αλλά που χρόνος.*
- *Θέλω να μου δείξετε!*

Ο Γιάννης έριξε ένα βλέμμα στη μάνα του όλο παρακάλιο κι η μάνα κατάλαβε. Κατάλαβε του γιού της τον καημό να κάμει η Πηνελόπη τον αργαλειό της γιαγιάς της να ηχήσει και πάλι.

Τότε ακούστηκε η φωνή του **παππού** που τίποτε δεν άφηνε να περάσει ανεξέλεγκτο:

- *Κατέχει μωρέ τουτηνιέ που 'φερεις στο σπίτι μας να τραγουδεί; Σα δεν τραγουδεί, ήντα μωρέ θα φάνει;*

Η Πηνελόπη ήξερε Ελληνικά, και κατάλαβε του παππού την κουβέντα. Σηκώθηκε και πήγε κοντά του.

- *Παππού για το χατίρι σου τα λόγια σου θα υφάνω*
- *Σε μαξιλάρι όμορφο να κοιμηθείς απάνω.*

Κι απηλογάται ο παππούς:

- *Τον ύπνο μου τον ξύπνιο μου άλλη μου τον ορίζει*
- *Κι οψές μας εμαγέρεψε ντολμάδες με το ρύζι.*

Και λέει του η Πηνελόπη:

- *Παππού τα κλιματόφυλα 'γω τα χα ζυγωμένα*
- *Και τους μισούς τους τύλιξα με χέρια λαδωμένα*

Κι απηλογάται ο Παππούς:

- *Μωρέ Μαρία ετούτηνιέ νύφη θαρρώ λογάται*
- *Και τον παράουρό σου γιο καθόλου δε φοβάται.*

Πέρασαν χρόνια δώδεκα, η Πηνελόπη εγέννησε κόρες τρεις και γιό ένα.

Ο Γιάννης, άντρας της πια, έμπορος ανήσυχος και μηχανικός ταξίδευε συνέχεια. Η κρίση τον βρήκε μακριά. Κάπου μεταξύ Ινδίας, Βραζιλίας και Μαδαγασκάρης. Η Πηνελόπη στο σπίτι των γονιών του Γιάννη με τέσσερα παιδιά και μια γριά πεθερά σε μια πόλη χωρίς εφόδια, χωρίς τρόφιμα, χωρίς νοσοκομεία και σχολεία. Οι άνθρωποι αγρίεψαν.

Η Πηνελόπη μονάχη δεν έχει άλλο αποκούμπι από τον αργαλειό της γιαγιάς του Γιάννη. Οι κόρες της μικρές κι αδιάφορες, ο γιός της στους δρόμους, δώδεκα χρονώ παιδί να παλεύει να βρει ότι μπορεί για να ταΐσει τις τέσσερις γυναίκες στο σπίτι. Όλα όσα ο Γιάννης με τη μάνα του μάζεψαν είχαν σκορπίσει.

.....